

TOMÁŠ HOLUB
BISKUP PLZEŇSKÝ

V Plzni dne 1. ledna 2022
Č. j. 3690/2021

Milé sestry, milí bratři,

obracím se na Vás tak, jak se to již stalo tradicí na první den nového roku, na slavnost Matky Boží Panny Marie, Královny míru. Stejně jako v letech předešlých i letos je hlavním cílem mého pastýřského listu, abychom se navzájem povzbudili na naší společné cestě radostného následování Ježíše Krista.

S tématem cesty je v současné době v Církvi spojeno mnohé: na podzim loňského roku nás všechny papež František pozval na synodální cestu. Je to cesta vzájemného naslouchání a ochoty ptát se Božího Ducha, kudy nás chce vést, abychom žili společně a v pravdě svoji víru a zároveň rozuměli skutečným výzvám současné doby.

Také motto letošního roku v naší diecézi je přímo spojeno s cestou. Zní: „A dali se na cestu“. Je sice velmi kratičké, ale o to bohatší na důležité duchovní souvislosti. Váže se na spěch tří mágů z Východu, kteří, když zjistí, že Pán světa, kterému se přišli poklonit, nesídlí v jeruzalémských palácích, vyráží do Betléma, aby se konečně tam mohli poklonit skutečnému Králi a předat mu své dary.

V současných zdravotních i politických nesnázích slyšíme slovo cesta velmi často i z úst představitelů veřejné moci. Mluví o cestě ke změně politické kultury, o cestě zvládnutí pandemie či o cestách, které vedou k podpoře potřebných v současné energetické krizi, jež tvrdě dopadá i na mnohé z nás.

V takovéto situaci je na začátku nastupujícího roku docela příhodné ptát se právě svatých Tří králů, kteří mají velkou osobní zkušenost s putováním za Ježíšem, jaké by nám mohli dát rady, aby i naše cesta byla nakonec požehnaná a došla pravého cíle. Pro mne osobně je takovéto ptání se na cestu navíc velmi důležité i proto, že hvězdu tří králů mám ve svém biskupském znaku. Rozhodl jsem se totiž již v prvních dnech po tom, co jsem byl papežem Františkem jmenován do Plzně, že přemýšlení o jejich putování bude stěžejní inspirací pro celou mou biskupskou službu.

Společně s Vámi bych se proto chtěl zastavit u tří impulzů, které jsou pro mne osobně při rozjímání o cestě mudrců za nově narozeným králem zvlášť důležité:

Tím prvním je, že mudrci od Východu, jak o nich mluví evangelista Matouš, se na své cestě nespolehali v první řadě na své znalosti a zkušenosti. Ty byly spíše jenom impulzem pro to, aby se na cestu vůbec vydali. Na ní ale pak po celou dobu měli oči upřené na hvězdu, která byla znamením a nástrojem Božího vedení. I pro nás dnes stejně jako pro tyto tři krále před mnoha

lety je velmi důležité, abychom se na naší cestě za Bohem nespolehali pouze na svoji zkušenost či na zaručené zprávy, jež na nás všemi možnými a mnohdy i nemožnými způsoby dotírají. Spíše je třeba, abychom den co den na naší životní cestě upínali svůj pohled na hvězdu našeho života, kterou je sám Kristus, a ptali se, kudy nás On sám chce vést svým Duchem.

Druhým v současné době velmi důležitým impulzem, který je spojen s tříkrálovou tradicí, je různost těchto tří mágů, která se odráží v tom, jak jsou znázorňováni. Jsou nám známí skrze nesčíslné množství vyobrazení, kterým je ale společné, že tito poutníci za hvězdou jsou vždy zobrazeni jako lidé velmi rozdílní. V celé tradici je tedy zachována jako podstatná skutečnost, že ačkoliv tito mudrci byli lidmi různého původu, různé životní zkušenosti či různého stáří, přesto dokázali jít spolu stejným směrem a za stejným cílem. Tato schopnost kráčet spolu v rozdílnosti je v dnešní době nejen v celé společnosti, ale i v naší katolické Církvi, v naší diecézi i v našich farnostech, ve společenstvích a rodinách nesmírně důležitá. Předpokládá snahu o vzájemné porozumění i při odlišných názorech a ochotu neodsuzovat. Schopnost jít spolu znamená připravenost stavět především na tom, co máme společné. A tím je mezi námi katolickými křesťany především osobní vztah k Ježíši Kristu, k jeho Matce, bohatství svátostí i Božího slova a společenství se současným nástupcem apoštola Petra, papežem Františkem. Usilovně se modlím za naši diecézi, aby i v nastávajícím roce byla pestrost v našich komunitách obohacena, a nikoliv překážkou na naší společné cestě.

Třetí důležité téma obsažené v příběhu o putování tří králů z Východu až do Svaté země je spojeno s jejich představou, že toho, komu se chtějí poklonit, naleznou v jeruzalémském královském paláci. Byla to představa lidsky velmi pochopitelná, ale přesto mylná. A svatí mágové si tak museli přiznat, že jejich cesta poctivého následování hvězdy v sobě skrývá i slepé uličky a chybná rozhodnutí, která je, i když třeba jen na chvíli, zavedou někam úplně jinam než k vytouženému cíli. I pro nás je moc důležité, abychom, stejně jako tři králové, vzali vážně, že se i přes poctivou snahu hledět na Krista na své cestě následování někdy mýlíme, že i na nás čekají slepé uličky. V souvislosti s touto realitou je pak velmi dobré obracet se na svaté Kašpara, Melichara a Baltazara, aby nám vyprosili ochotu a připravenost stejně jako oni své pomýlení uznat a vrátit se na správnou cestu. Aby ani naše putování neskončilo v různých Jeruzalémech, kde bude sice vše vypadat velmi vznešeně, ale nebude tam náš Bůh.

Sestry a bratři, zvu Vás, abychom letos napsali na své dveře začáteční písmena jmen tří králů zvláště zřetelně, a tak mohli mít toto tradiční dveřní znamení na očích jako trvalé povzbuzení. Prosíme vždy při pohledu na písmena K+M+B, abychom v nastávajícím roce na přímluvu svatých tří králů byli poutníky, kteří mají oči upřené na Krista a kteří jsou ochotni jít i v rozdílnosti společně za cílem, jímž je Bůh sám.

Kéž jsme stejně jako tři králové v roce 2022 ochotni se i přes všechny překážky a pochybení vždy znovu vydat na cestu za hvězdou, kterou je Ježíš Kristus, náš Pán a Spasitel.

K tomu Vám všem i Vaším blízkým žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš biskup Tomáš